

Streda 12. októbra 2016

Text: Mk 2, 23 – 28

²³Raz v sobotu šiel obilným poľom a Jeho učeníci idúcky začali vymrvať klasy. ²⁴Tu Mu farizeji povedali: Pozri! Prečo robia v sobotu, čo nie je dovolené? ²⁵A On im odvetil: Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid a jeho sprievod, keď mali nedostatok a boli hladní? ²⁶Ako vošiel do domu Božieho za čias veľkňaza Abiataru a jedol z posvätných chlebov, z ktorých nikomu nie je dovolené jesť, jedine kňazom, a dal aj svojmu sprievodu? ²⁷Povedal im teda: Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu; ²⁸preto je Syn človeka pánom aj nad sobotou. Piesne: ES č. 213, 363

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ako to vlastne je? Otázka sabatu (od vzkriesenia Pána Ježiša Krista otázka nedele) či dňa odpočinku je v súčasnosti väčšine ľudí vzdialená. Nejednen človek dnes tento deň prežíva ako ktorýkoľvek iný – pracovne. Iný sa zase venuje rodine alebo sám sebe. Lebo počas týždňa niet času ani na blízkych, ani na seba. Ďalší si však popri tom všetkom nachádza čas i na stretnutie s Bohom a kresťanmi. V čom je deň odpočinku taký dôležitý? O tom nám viac prezrádza Stará zmluva. „*Pamätaj, že máš sviatočný deň svätit'*“ – znie jedno z Božích prikázaní. Aj mnohé ďalšie texty nás uvádzajú do tejto témy. No oveľa viac nám v tomto prípade prezrádza história. Od čias babylonského zajatia sa poznávacím znamením Žida stalo dodržiavanie soboty. Kto dodržiaval sobotu, bol Žid. Kto ju nespätil, sám seba vylučoval z radov vyvoleného ľudu. Tu šlo o zákon, ktorý bol podstatný a dôležitý.

V sobotu učeníci cestou po poli trhali klasy. To bolo dovolené (5M 23, 25) len v prípade, ak niekto chcel utíšiť svoj hlad. No vykladači zákona a farizeji označili trhanie klasov za časť žatvy, a tá bola v sobotu prísne zakázaná. Preto farizeji vo svojej zaslepenosti a v pokrytectve boli pohoršení, keď videli Ježišových učeníkov trhať klasy v sobotu. Oni sa pokladali za strážcov Božích zákonov, no mýlili sa v sebe. Oni totiž nechránili to sväté – Božie, ale z dodržiavania zákona si urobili modlu. Práve preto zaútočili na Ježiša otázkou, prečo učeníci robia v sobotu, čo nie je dovolené. Pán Ježiš sa však nedal vyviešť z rovnováhy. Pohotovo odpovedal protiotázkou: Nikdy ste nečítali o Dávidovi? Dávid so sprievodom jedol z chrámových chlebov, keď bol hladný. To bolo predsa tiež prísne zakázané. Zákon je pre človeka a On to vedel. Povedal im: „*Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu; preto je Syn človeka Pánom aj nad sobotou.*“

Znamená to, že si môžeme v deň sviatočného odpočinku robiť, čo sa nám zachce? To sotva. Nie my sme tu pre zákony, ale zákony sú dané pre nás, pre naše dobro a náš prospech. Máme ich rešpektovať, lebo vďaka nim nás môže Pán Boh mocne požehnať. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti za starostlivosť o naše spasenie; za to, že nám dávaš všetko potrebné pre život – i deň odpočinku. Ďakujeme aj za to, že od nás berieš všetko, čo nám bráni v ceste za Tebou: naše pomýlené názory, falošné túžby, klamné opory. Nauč nás v Duchu Svätom vkladať sa do Tvojej svätej vôle, a to všetko v pokore, vďačnosti a istote, že Ty si Darcom všetkých dobrých darov. Amen.

Mgr. Erika Pospíšilová, zborová farárka v CZ ECAV Pribylina (TAS)